Ročník XI. — Číslo 23. Kvasilov dne 19. června 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Čím menší vlast, tím větší vlastenci.

*

Chceme-li vysušit močál, nesmíme se tázat žab.

*

Šťastní otroci jsou největší nepřátelé svobody.
Z knihy „Zrnka“ —
Fr. Vymazal.

Také něco pro nás.

V některých číslech „Hl. Vol.“ byly umístěny články dopisovatelů „Přítele“ a „Sigmy“, ve kterých m. j. obracejí pozornost na nutnost informování širší veřejnosti o činnosti našich předních organisací. Od té doby bohužel minulo několik měsíců a bedlivý čtenář zbytečně čeká na každé číslo „Hl. Vol.“ v naději, že tentokráte snad se něco dozví ale marně — zprávy chybí a to chybí od všech našich organisací.

Snad to vše dalo podnět do umístění pozoruhodného článku dopisovateli p. V. Pelantovi „Iniciativa myšlení“, ve kterém věrně líčí současný stav naší menšiny, poukazujíce na to, že nám všem zde chybí iniciativní myšlení, že nejsme ani v stavu uhájiti své dřívější postavení, že nad tou vytvořenou situací nutno se pozastaviti a přemýšleti o nápravě.

Každý uvědomělý člen naší veřejnosti zvykl si za tu celou řadu let čísti výroční zprávy z valných hromad a komunikáty ČMS., neboť mnohý z nás nemůže býti přítomen na valné schůzi osobně. Letos však zpráva nebyla uveřejněna v „Hl. Vol.“, nebyla ani, jako jiná léta, rozeslána do matičních odborů — vůbec celý 1935 rok a půl 1936-ho nic se neuveřejňuje o činnosti. Uveřejňování sbírek je nepostačitelné. Shledává-li Ústředí ČMS. z závažných příčin takové jednání za správné — nutno aspoň správy odborů o všem důležitém informovati. To rozhodně vyžaduje zájem celé té instituce.

Nová správa Sdružení učitelů stát. a soukr. škol také příliš málo informuje o své činnosti. Nebyly popsány konference ani v Rovně, ani letošní konference a valná schůze v Zdolbunově. Soudí se, že takové referáty budou zajímati jestli ne celou, tak aspoň část naší čtenářské obce, k tomu všichni z učitelů nebývají přítomni na schůzích.

Na řadu článku dopisovatele „Přítele“ z roku 1935-ho, o Úvěrním Družstvě, ve kterých nejednou se zmínil o nutnosti uveřejňování komunikátů o činnosti, ani jedna taková zpráva Družstvem nebyla umístěna.

Naše sokolské jednoty také nevyužily dostatečně svých letošních podniků k šíření sokolské myšlenky. Většina jednot tak málo referuje o své činnosti, že těžko si utvořiti náležitou představu o jejich současném stavu.

Minulá léta správy vícetřídních matičních škol dosti často při pomoci našeho tisku popisovaly své podniky, takže čtenáři mohli si utvořiti určitý obraz o jejich životě. Letos ty popisy chybí...

V výše uvedeném bylo poukázano a stvrzeno neinformování našimi význačnými organisacemi o své činnosti širší veřejnost, zdůrazněno, že z toho všeho plyne jen ohromná škoda jak zmíněným organisacím tak i našemu celku.

A jaké stanovisko v té otázce zaujímá celá naše veřejnost a jaký zájem jeví vůči řadě aktualních otázek? Na základě pozorování můžeme konstatovati, že ke všemu jest úplně lhostejná, na nic nereaguje. Přestali jsme přemýšleti nad svým postavením, úplně nehledáme cesty k zlepšení. U většiny občanstva jeví se naprosto neodůvodněná otupělost, ignorace všeho, vůbec chybí produktivní myšlení a iniciativa. V mnohých našich osadách je k pozorování nezájem o dříve stvořené organisace.

O té náladě mezi námi ústředí význačných organisací dobře ví. Je jisté, že to částečně jest příčinou jejich ochablosti.

Z toho článku vyplývá: a) hlavní správy našich význačných organisací musí navázati čilejší kontakt s celou menšinou při pomoci uveřejňování stálých komunikátů; b) na místě v osadách a střediskách se musí projeviti intensivnější činnost; c) celá naše veřejnost si musí uvědomiti své postavení jako menšiny, vytknouti si cíle k jakým bude v blízké budoucnosti kráčeti, neboť bez dobře promýšleného plánu těžko pracovati.

Sirius.

—o—

Likvidace války v Habeši.

Blíží se chvíle velkého účtování. Na 26. června je svolána Rada a současně Shromáždění Společnosti národů s dvěma body pořadí: 1. spor italsko-habešský, a 2. výpověď locarnské smlouvy. Oba aktuální body mezinárodní politiky budou konečně řešeny, první jako súčtování s nedávnou minulostí, druhý jako příprava politiky budoucí.

Účtování zahájil mužnou řečí anglický ministr financí a prý příští premiér Neville Chamberlain. Přiznal, že Anglie v případu Habeše opustila star. u diplomacii spojeneckou a zkoušela novou diplomacii kolektivní bezpečnosti. Tato nová politika nedovedla válce ani zabránit, ani ji zkrátit, ani zachránit napadeného. Proč? Protože ve Společnosti národů nejsou všechny státy a proto nemohly býti hospodářské sankce plně provedeny. Dále proto, že nebylo ochoty k sankcím válečným, k nimž státy sáhnou jen, když jde přímo o jejich zájmy životní.

Důsledky? Společnosti národů nemůže býti svěřeno udržení míru, nýbrž je třeba oblastních (regionálních) spolků států tím nebo oním útočníkem ohrožených. Společnost národů musí být obmezena na to, nač stačí její síly, čímž prý spíše stoupne úcta k ní (ovšem nikoli význam její). Anglie se musí učit ze všech těchto zkušeností, ať už se rozhodne pro politiku osamocení nebo spolků nebo kolektivní bezpečnosti, že nemůže provozovat s úspěchem žádnou z nich, nebude-li vojensky silnější, než byla za války habešské. A Chamberlain navrhl zrušení sankcí proti Italii, když je přece válka skončena, a nazval návrhy lorda Cecila na jejich další zostření vrcholem bláznovství.

Tento projev ministra Chamberlaina uzavírá období pokusnictví s novou zahraniční politikou. Bylo dobře, že pokus byl proveden (u příležitosti habešské), neboť žádný rozumný a své odpovědnosti si vědomý politik nemůže ode dneška nepřiznat poučení z pokusu vyplynuvší. Společnost národů selhala v udržení míru a v ochraně napadeného svého člena, protože ani vlády, ani národové ostatní nechtěli válčit a krvácet pro cizího a vzdáleného. Žádné hlasování lidu by nebylo vyznělo pro válku na pomoc všech napadenému a tím byla vyvrácena z kořene politika kolektivní bezpečnosti.

Co zbývá? To, co vždy bylo a jedině platilo: oblastní spolky států, majících společný životní zájem a sil-

ných vojensky, tak, aby nesváděly přímo sv u slabostí útočníka k akci (jako Habeš).

Nastávající údobí bude ve znamení všech těchto poučení. Bude úsilí o zachování formy Společnosti národů, ale v podstatě bude zbrojeno a budou posíleny aliance.

Osvětová hlídka.

Oskar E. Millard.

Přírodní a umělé laboratoře vůně.

Když se v Habeši snese na krajinu noc, začne v podrostu sháněti kořist maličké kočkovité zvířátko. Nevybírá si a slupne s chutí vše, co mu přijde do cesty: zde hada, tam žábu a možno-li i spícího ptáka. Toto kočkovité zvířátko, civetka, je hodně nepříjemný tvor. Proradné a ošklivé, na tlustých, krátkých nohách, s dlouhým, hrubou srstí pokrytým tělem myší barvy a ostrým čenichem. A páchne! Ale jak páchne! Je to zápach tak urážející a ohavný, že svádí psy a každé jiné stopy; zápach tak odpuzující, že i psi se jím dají z blízka zahnat.

A přece, tento vulgárně řečeno smrad je vaší nejdražší a nejkrásnější jasmínovou voňavkou!

Základem tohoto vzácného parfému je drahocenná žlutá tekutina, kterou civetka vylučuje ve dvojitém váčku, umístěném v břiše. Když je civetka rozčilena, poděšena nebo zamilována, její žlázky pracují přes čas a váček se nadýmá drahocennou tekutinou, která buď ochromuje její nepřatele nebo vábí milence.

Celá staletí panuje čilá poptávka po tomto vzácném ohavně páchnoucím syrupu, a domorodci se jej naučili racionelně získávati. Chytí živou civetku, uvězní ji v kleci a „dojí“ ji každý čtvrtý den. Těsně před tím ji rozdráždí, což není těžké, neboť civetka je stejně zlá jako zle páchne. Dovedou jí tekutinu vytlačit z váčku železnou lžicí. Získají tak najednou sotva jeden gram a proto je cibet tak drahý. Jen nejlepší parfémy obsahují cibet a to v nepatrném množství.

V přirozeném stavu ohavně páchne, správně rozředěn je nebeskou vůní.

To platí skoro o všech parfumech zvířecího původu — a jsou to ony, jež stýkají nejvzácnějším voňavkám onu podivnou neprchavost. Mistrnou kombinací základně nepříjemných pachů a vůní se dociluje dokonalých vonných harmonií. V tom tkví hlavní umění voňavkářů, jejichž jemný čich dovede postřehnouti jemnou vůni u látek, které v menším zředění přímo páchnou.

Daleko na divokých pláních západní Číny Tibeťané loví s nasazením vlastního života kabara pižmového z rodu jelenů. Je to velmi nebezpečný lov v rozervaném kraji, kde spadnout s koně znamená zlámat si určitě vaz. Psů nelze použít, protože kabar je tak rychlý, že jim snadno unikne.

Na rozdíl od civetky, kterou možno chovat a „dojit“ v zajetí, kabara nutno uštvat a zabít a potom mu vyříznout váček, v němž má pižmovou látku.

Tento váček velikosti dětské pěsti obsahuje množství malinkých rudě hnědých zrnek, podobných sražené krvi, které mají tak mocnou a pronikavou vůni, že jedna část tohoto pižma může dodati velmi silnou vůni třem tisícům částí pudru. Všechny nejlepší orientální voňavky jsou lehce parfemované pižmem.

Sušené váčky sbírají zvláštní karavany od rozptýlených lovců a prodávají je na čínských trzích. Díky pronikavé vůni pižmových zrnek je snadné jejich falšování sraženou krví, smíšenou s pravým pižmem. Proto býval prodej pižmových váčků na trhu v Šanghaji spojen se zvláštním nařízením. Obchodníci pižmem museli totiž za prodané zboží platit daň, rovněž ve formě pižma. Výběrčí daně byli na slovo vzatí pižmoví odborníci a jakmile zjistili, že je falšováno pižmo odvedené jako daň, dali falšovateli bez řeči stít hlavu. Tak se stalo, že pižmo, odváděné státu jako daň, bylo nejlepší na trhu.

Bobr jest jiným zdrojem rozkoše pro náš nos. Jeho žlázové ústrojí, tak zvaný bobří stroj obsahuje bělavou, jako smetana hustou látku, kterou lovci odnímají zabitým bobrům a udí ji nad ohněm jako surovou gumu. Evropským a americkým voňavkářům přichází tato látka v podobě tvrdých hnědých kuliček pronikavého zápachu a odporné trpké chuti. Ročně se prodá této suroviny v Londýně asi pět metrických centů, jež představují smrt několika tisíc bobrů.

Zahrada vzácných parfémů je vůbec plna mrtvol a podobných látek.

Příště, až si koupíte drahé ambrou parfemované mýdlo, vzpomeňte si na chudáka velrybu, jež musela snášet velké bolesti, aby ze sebe vydala trochu ambry, jež tak příjemně rozechvívá váš nos.

Ambra je nejvzácnější ze všech parfémových fixáží a její zvláštní a poněkud odporný pach, je-li správ-vem.

Besídka.

V. Pelant.

Bláznivá láska.

Procházeli se alejí sadu. Ticho pozdního večera působilo na ně, zvláštní, doposud nepoctěnou náladou. Zachvátila je zlá předtucha; jako žíravá můra vhostil se v jejich duše nelibý nepokoj. Zdálo se že, jarní příroda zatajila svůj jásavý dech, aby pak jejích dušemi vydechla krutou bouři.

Rozmluva se nevázala. Dívka v nervosních posuncích často povzdechla a vzplanula jako plachá víla která se chce vyrvati někam do nekonečna. Viděl její ohnivé, matné oči plné vášně a nevyzpytatelné touhy. Bezděky usedli na lavičku, a teprve za drahou chvíli přerval mlčení.

— Věročka! — ticho pronesl a neobdržev odpověď opakoval ještě jednou.

— Co chceš ode mně, Pavle? — odbyla ho zlostně a upřela svůj zrak do noční polotmy tam, kde se na protější straně rýsovala ledve viditelná silueta hory Bony, a kde pozůstatky zřícené tvrze trůnily jakoby v obloze.

— Ach, jak můžeš pravě dnes takovou být i a tak mluviti? dnes, kdy se máš radovati a kdy víme, že se blíží den, kdy mají býti uskutečněny všechny naše sny, spřádané po všechny roky naší známosti. V poslední době mi připadáš tak divnou, a často mám dojem, že tvá láska ke mně je ta tam.

— Jak tě, Pavle, miluji, to víš sám, a možná, že i nevíš, ale nevezmu si tě, pokud se nevzdáš myšlenky býti duchovním. Končíš seminář, zanech bohosloví, běž na universitu, nebo na jinou službu, jen nenakládej na sebe rásu. Já mátuškou nikdy nebudu!

— Mluviš žertem, Věruško, nebo to míníš doopravdy?

— Není mi do žertů.

— A to mluvíš ty, po tom všem, co mezi námi bylo? — ale ne, to tě někdo navedl, sama tak nemůžeš jednati — já tě přece znám! Takové duše nejsou schopny tak podlé změny a rozmarného vrtochu!

— Nikdo mě nenaváděl, ani nepoučoval, já jsem sama vše rozvážila a přišla k takovému uzávěru: buď zanecháš svoji myšlenku o ráse a vezmeme se, anebo si vybereš nevěstu jinou, asi z duchovních! — kategoricky rozhodla pohrdavým, trpkým úsměvem.

Seděli jako omráčeni a oba si nemohli ujasniti, co se vlastně s nimi děje. Připadalo jim, že jsou ve vleku zlovolného osudu nebo jakési kárající, tajemné moci, která je pojala v hrozné zajetí.

— Odvoláš, Věruško, nebo je to tvé poslední slovo?

— Ano, poslední.

— Tedy odpusť — řekl Pavel, — své přesvědčení a povolání změniti nemohu a jiné ženy, kromě tebe, míti nebudu. S Bohem!

Pomalu stoupal zahradní pěšinou naslouchaje, zda ho nezavolá, až na ulici beznadějně machnul rukou a zrychlil krok. Pln zášťě a opovržení k veškerým věcem, zlostně kráčel Direktorskou směrem k soboru. — To ty jmenuješ čistou nenáročnou láskou! Pošetilé ambice! Nejdříve ctižádost, podmínky, a k tomu teprve láska! Nyní už také rozumím tvrzení, že zamilovati se, znamená zmalomyslněti.

Že to tak daleko přivede svojí pošetilou svéhlavou vzpurou, toho se nenadála. Věděla, že bez Pavla nemůže žíti. Než nevyzpytatelné jsou taje lidské duše. Od jisté doby utkvěla v ní vzpurná myšlenka. Připadalo jí, že

ně rozředěn, skýtá vůni, kterou nelze získat ze žádného jiného zdro e. Věří se o ní, že je podobně jako perly nepřirozeným výrobkem temných útrob velryby, jež se podařilo prozkoumat pouze biblickému Jonášovi. Je to nejvzácnější ze všech voňavkářských surovin animálního původu — jeden gram stojí asi 5 Zl.

Tato cena je podmíněna nejen parfémovou hodnotou ambry, nýbrž i její vzácností. Nalézá se náhodou, jak pluje na hladině polárních moří, když ji nemocná velryba vykašlala, nebo ve vnitřnostech chycené velryby.

A slyšeli jste už někdy o nešťastné horské koze, jež si musí dát „dojit“ svou patriarchální šedou bradu, aby poskytla moderní krásce ono nové kouzlo, připomínající orientální harémy?

Když voňavkář chce začarovat do křišťálové láhve omamné vůně tajuplného Orientu, musí se uchýlit k ladanu. Toto ladanum je olejnatá, pryskyřnatá látka, dobývaná z chloupků určitých rostlin, rostoucích na Krétě a Cypru.

Nejúspěšnější způsob sbírání této látky je stále ten nejstarší. Jak se kozy a ovce potulují po náhorních planinách a stráních, prodírajíce se křovinami a vysokou travou, jejich brady a dlouhé rouno se obalí syrupovitým ladanem. Když se uchýlí na noc pod přístřešky, pastýři jim vyčesávají dlouhé brady a hustou vlnu.

Ačkoli snad v celém voňavkářském kalendáři není jediné vůně, kterou by moderní chemikové nedovedli uměle vyrobit, nic na světě nevyrovná přirozenému ladanu pro jeho nenahraditelně lahodnou a neodbytnou vůni.

Skoro všechny umělé parfémy jsou vedlejším produktem uhelného plynu, podle zásady, kterou vyjádřil už Shakespeare svou slavnou otázkou: „Co se tají pod pouhým jménem?“ Neboť kdo by chtěl koupiti své dívce lahvičku „fenyl-ethylového alkoholu“? A přece pro nos je to růžová vůně.

Jde-li o proměňování prosaického v poetické, potom moderní voňavkař dovede zahanbit i Popelku. Bez pomoci kouzel mění hřebíček ve vanilin, anýzový olej v lahodnou vůni narcisek, citronový olej v ionon, což je pro náš nos fialka.

Z obávaného ricinového oleje se vyrábějí celé symfonie vůní nekonečných odstínů a záchvěvů.

Chemikové a výrobci přirozených vůní pracují ruku v ruce či lépe řečeno nos u nosa. A společnou prací nejen že přiblížili drahocenné vůně kapsám milionů, nýbrž zpopularisovali také používání parfumovaného mýdla — jež nedávno bylo výsadou jen zámožných — a učinivše mýdlo oblíbeným, zachránili více lidských životů než všechny léky všech lékáren světa.

Sokolský věstník.

Okrskové závody.

Pořadí jednotlivců.

MUŽI. Dosažitelných bodů 100

Místo	jméno závodníka, jednota	bodů
I.	Tomáš Antonín Kvasilov	98.5
II.	Valíšek Antonín Straklov	95.6
III	Somol Jiří Mirohošť	92.4
4.	Papoušek Alexandr Hlinsk	91 9
5.	Boček Jaroslav Mirohošť	89 4
6.	Perný Vladimír Kvasilov	86 25
7	Gründler Karel Mirohošť	84.8
8.	Kačer Jan Straklov	84 6
9.	Červenko Václav Kvasilov	84.4
10.	Cilc Slávek Huleč	83.3
11.	Šlegr Václav Mirohošť	82.7
12.	Niče Václav Hlinsk	82.0
13.	Bečvař Antonín Huleč	78.7
14.	Štrojsa Vladimír Kvasilov	77.2
15.	Zahrádko Vladimír Hlinsk	74.4
16.	Pospíšil Jiří Hlinsk	74.2
17.	Černý Václav Moldava	72.1
18.	Bartík Josef Huleč	66.3
19.	Holec Vladimír Mirohošť	65 9
20.	Tyrk Vladimír Mirohošť	61.7
21.	Škaloud Josef Straklov	59.7
22.	Tengler Josef Moldava	59.6
23.	Zahrádko Emil Hlinsk	59.5
24.	Tucháček Vladimír Moldava	59.4
24.	Precenko Jan Straklov	59.4
25.	Martinek Antonín Kvasilov	57.5
26.	Cigl Václav Moldava	48.8
27.	Šmolík Jiří Kvasilov	45.8
28	Brda Jindřich Huleč	41.4

DOROSTENCI. Dosažitelných bodů 60.

Místo	jméno závodníka, jednota	bodů
I	Gabriel Jiří Straklov	59.4
II.	Žák Vladimír Straklov	58.6
III.	Cvětkov Boris Kvasilov	58 0
4.	Hořínek Vladimír Straklov	57.9
4.	Šlegr Josef Mirohošť	57.9
5.	Mrazek Václav Straklov	57.6
6	Odstrčil Petr Huleč	57 35
7.	Toušek Josef Huleč	56.7
8.	Hrouda Jiří Huleč	56.2
9.	Myšík Vlasta Straklov	55 9
10.	Žák Václav Straklov	55.8
11.	Gregor Josef Mirohošť	55.6
12.	Cilc Milek Huleč	55 35
13.	Prušek Vladimír Huleč	54 8
13.	Hryzbil Jos. s. Boh. Moldava	54.8
14.	Křivský Ladislav Hlinsk	54.3
15.	Nehlovský Vladimír Kvasilov	52 8
16.	Tengler Vladimír Moldava	52.4

Pavel ji miluje méně, kdežto ona ho miluje otrocky nerozvážně. A náhle, bez příčiny počala ji přepadati myšlenka, že tak bezohlednou, horoucí lásku by mu mohla omrzeti, to ji přivádělo do divokých rozpaků, ba i do jakési divné zloby proti němu. To bylo také příčinou vzpoury její duše. I rozhodla se dáti pocítiti Pavlovi svoji vůli, totiž učiniti mu něco na vzdor, byť by to i nemyslela doopravdy. To také učinila, aniž by před tím tušila, jaké pro ni vyplynou hrozné důsledky. Znalať jeho hrdý a neoblomný charakter a jeho subtilní, tklivou duši. Věděla, že po tom všem nepřijde nikdy, aby se jí pokořil; a pozůstavší sama pokoušela se naň zavolati, leč falešná hrdost jí skovala ústa. V hrozném rozechvění sledovala jej zaslzenýma očima. Srdce se rvalo k němu. A když zazněly jeho kroky, vrhla sebou sepjatýma rukama na opěradlo lavice, a po duševním rozechvění, bez myšlenek, v mrákotách setrvala tak dlouho. Když procitla a zatřásla se nočním chladem, hodiny na věži lycea bily druhou. S velkou námahou se vlékla zahradní pěšinou k svému domu. Nejistými kroky nastupovala na květiny. I připadalo jí, že její vlastní štěstí, její světlá budoucnost taktéž zašly vinou jejího kaprisu, jako hynou pod její nohama rozkošné květiny.

*

Věra byla jedináček. Rodiče měli v kijevské gubernii velkostatek. O revoluci, otec, jako ruský kapitán, byl zabit a matka za radou své tety přijela do okresu křemeneckého, kde si koupila za neznačné úspory malé hospodářství a v Křemenci domek s krásným sadem. Zde Věře plynula bezstarostná leta dítěte a pak gymnasistky, až ji osud svedl s Pavlem. Seznámili se o seminářském divadelním představení, a od té doby v jejich dosavadním životě nastala změna. Nyní se už řídčeji smála svým bezstarostným, dovádivým chychotem, ba spíše činila dojem, že má už také své vážné starosti. I Pavel změnil svůj rozházený způsob života. Vyrovnanějším charakterem, chladnější letory byl on kontrastem proti ohnivé Věře, nicméně oni se sešli, zvykli jeden k druhému, tak, že když Pavel odjížděl na prázdniny, Věra rozloučení vždy těžce nesla a netrpělivě čekala jeho návrat. V volné chvíli byli nerozlučni, v myšlenkách zase byli stále spolu. Pak přišel onen osudný večer s ničivou ranou. Pavel jako by do vody propadl. Vědělo se o něm jen to, že nepřijal ani jednu z nabízených mu far.

*

Jeden za druhým se měnily časy roční, a zase přicházely v své původní kráse. Vše tak jde v přírodě, jen živá stvoření stárnou každým rokem. Uplynulo 8 let. Věra se nevdala; odkazovala všechny nápadníky. Matka zemřela a ona zůstala sama. Bylo osmé jaro od té doby, co jí řekl poslední „s Bohem.“ V černém oděvu seděla v sadě. Byla stále ještě krásná, ale na obličeji se znamenalo předčasné vadnutí. Už nevzdychala, a sama nemohla určitě rozeznati, čeká-li na Pavla, nebo nečeká, — věděla jen to, že vůbec otupěla k životu.

V klášteře na druhé straně města zvonily zvony. Lidé spěchali ulicemi v tuto stranu.

— Věročka, holuboška mojá, pojď se trochu rozptýliti! Což nevíš, že k nám zavítal znamenitý mnich, otče Pantělijmon, věhlasný kazatel. a bude dnes míti v klášteře kázání?“ — tak vyrušila Věru předobrá, bezdětná

17. Kaňík Antonín Mirohošť 51.6
18. Průšek Václav Hlinsk 51 3
19. Hrouda Vladimír Zdolbunov 51.2
20. Brda Vladimír Zdolbunov 50 8
21. Stárek Václav Zdolbunov 47.5
21. Hryzbil Josef Moldava 47 5
22. Odstrčil Mikuláš Huleč 46.3
23. Kafka Vladimír Hlinsk 46.1
24. Tomáš Alexandr Kvasilov 44 9
25. Janovský Václav Kvasilov 43.1
26. Slisík Václav Kvasilov 42.55
27. Svoboda Jiří Mirohošť 42.4
28. Dlouhý Vladimír Kvasilov 41 8
29. Žáček Emil Zdolbunov 41 6
30. Venigr Alexandr Hlinsk 41 4
31. Cejthamr Václav Hlinsk 41.1
32 Sahulka Antonín Huleč 40 25
33. Šimek Václav Hlinsk 34.6
34. Tyrek Vladimír Zdolbunov 31.2
35. Tengler Antonín Moldava 29 0
36. Anděl Rostislav Moldava 20 8

ŽENY. Dosažitelných bodů 70.

I. Jakubská Antonie Mirohošť 64.7
II. Hlavatá Libuše „ 63.7
III. Zemanová Helena Hlinsk 62.7
4. Zigmundová Libuše Mirohošť 57 6
5. Hrnčířová „ „ 57.2
6. Křivská Marie Hlinsk 50.7
7. Vognerová Eugenie Hlinsk 46.
8 Venigrová Antonie „ 42.9
9. Jedličková Emilie „ 42.7

DOROSTENKY dosaž. bodů 70.

I. Židlická Marie Kvasilov 69.3
II Zemanová Tamara Hlinsk 68 9
III Somolová Jiřina „ 68.6
4. Pastorková Marie Kvasilov 68.3
5. Řeháková Věra „ 68.2
6. Uhlířová Helena Hlinsk 68.1
7. Náhlovská Anna Kvasilov 67 5
8. Hrnčířová Marie Mirohošť 66 9
9. Nováková Emilie Huleč 66.6

10. Veselovská Rozálie Rovno 66.5
11. Bláhová Emilie Mirohošť 66 2
12. Šlegrová Marie Mirohošť 65.8
13. Kárová Věra Hlinsk 65.2
14. Ciglová Olga Moldava 64 7
15. Pastorková Anna Kvasilov 64.4
16. Kohutovská Eugenie Mirohošť 64.25
17. Somolová Emilie Mirohošť 63.5
18. Listíková Marie Hlinsk 6 .3
19. Ničová Libuše Hlinsk 61.6
20. Martinková Věra Kvasilov 60.4
21. Kalachová Marie Rovno 59.3
22. Vořechová Libuše Moldava 58.3
23. Havruševičová Helena Huleč 57.6
24. Venigrová Cecilie Hlinsk 56 8
25. Šlajtrová Marie Mirohošť 56 5
26. Houdková Jiřina Huleč 56.3
27. Tintěrová Marie Rovno 55.7
28. Linhartová Libuše Moldava 55 2
29. Říhová Emilie Mirohošť 54.45
30. Touškova Marie Huleč 53 0
31. Vohnoutová Olga Rovno 51 6
32. Kalachová Věra Rovno 47.7
33. Saulová Marie Moldava 46.2
34 Neradová Marie Moldava 42.1
35. Neradová Anna Moldava 32.4

sousedka, která z hloubí duše litovala Věru, a kdyby mohla, ráda by převzala na sebe její osud.

Když se vyhrnul průvod mnichů z pozadí do prostřed dvorany chrámu, bylo slyšeti nervosně a divoce vydechnuté slovo: „Pavel!“ Hned na to sousedka s pomocí jiných vynesla Věru ven a dopravila ji domů.

Ještě jednou je svedl krutý osud. Ona se vracela z Křemence, kde prodala své jmění, aby je obětovala klášteru, kde byla jeptiškou. On měl řízení v konsistoři; a tak v Dubně na železniční stanici octli se proti sobě: jeptiška a mnich. Hrozná byla podívaná na toto netušené setkání, němé, leč ohromující. Jako elektrickým proudem začišelo z jejich oblićejů a z celých jejich postav, tak, že všichni přítomní v dychtivem očekávaní upřeli na ně své zraky. I ten starý, pejsatý obchodník, čekající netrpělivě na vlak, ustrnul a vyrazil ze sebe své táhle: „nuuu?!“

— Da utěšitsja, séstrá, strážduščaja duša tvojá, vo jímění Hospodně idí s mírom!—řekl mnich a namířil k vlaku, kde se nasedalo.

Dívala se za ním, dokud nezašel; pak se zahalila do svého černého rubáše, a utřela si slze s očí, které se už tak dlouho nesmály, ani neplakaly.

Kronika.

P. President Rzplité čestným občanem Lvova.

Na slavnostní schůzi městské rady dne 16. června jednohlasně uděleno P. Presidentu prof. Ign. Mościckému čestné občanství města Lvova.

Mimořádné zasedání sněmu.

Dne 17. června bylo zahájeno mimořádné zasedání sněmu. Na začátku bylo bez debaty schváleno šest projektů ústav ratifikačních. Po krátké debatě byly schváleny dodatečné úvěry na provádění vládního nařízení o kontrole devisového obratu. Rovněž byla přijata ústava o hranicích státu. Posléze se rozvinula debata nad udělením plných mocí P. Presidentu republiky k vydávání vládních nařízení pro otázky finanční a hospodářské.

V návrhu se pamatuje také na rozšíření pravomocí v otázkách národní obrany.

Výsledek obecních voleb v Československu.

Na neděli 7. června byly vypsány volby do 318 obcí. V 80 obcích volby odpadly, protože tu byly podány jednotné kandidátní listiny. Volby byly provedeny ve 238 obcích (144 v Čechách, 43 v zemi Moravskoslezské, 36 na Slovensku a 15 na Podkarpatské Rusi). Volby znovu ukázaly, že politické rozvrstvení obyvatelstva v Československu je ustálené. Až na nepatrné změny v některých obcích možno říci, že koaliční strany udržely a někde i zlepšily své posice. Henleinovci kandidovali jen v málo obcích; jejich nepatrné zisky nepadají na váhu, neboť rozklad ve vedení bude znát co nevidět a velmi znatelně. V celku obecní volby na situaci mnoho nezměnily.

Henleinova strana v krisi.

Všechny události v sudetoněmecké straně v poslední době nasvědčují tomu, že Henleinova strana prodělává hlubokou krisi. Jde tu především o krisi vedení. Nespokojenci se neobracejí dosud proti Henleinovi, ale vystupují velmi ostře proti lidem z jeho nejbližšího okolí, kteří representují vedení strany. Henleinovi se zatím vytýká nedostatek energie uvnitř strany. Opozičně jsou naladěni nacionální radikálové, kterým se zdá politika strany příliš loyální, dále dělnictvo, kterému je polit ka strany málo sociální, část středního stavu a rostoucí část sedláků, kteří vytýkají vedení, že strana dosud ničeho nezískala svou pasivní politikou. Jaký bude další vývoj? Prozatím Henlein kapituloval a začal s oposicí vyjednávati.

Anglie pro odvolání sankcí.

Předmětem jednání dnešní obvyklé týdenní schůze britského kabinetu byly směrnice pro postup britské delegace v Ženevě. Britský kabinet se v zásadě dohodl, aby nebylo pokračováno v sankcích, bude-li toto upuštění od sankcí přijatelné pro Ženevu. S tímto stanoviskem předstoupí Baldwinova vláda před dolní sněmovnu.

Turecký návrh na úpravu mořských úžin.

Podle informací z polcúředních angorských pramenů bude vypadati turecký návrh na úpravu otázky úžin v podstatě takto: V první části se zrušuje článek lausanneské smlouvy o odzbrojení mořských úžin, stanoví se naprostá volnost obchodní plavby a zakazuje se cizím letadlům civilním i vojenským přelet mořských úžin.

V druhé části se jedná o bezpečnosti úžin. Stanoví se, že úžinami mohou projížděti válečné lodi cizích mocností jenom o nejvyšší tonáži 14.000 tun. Ponorkam se zakazuje průjezd úžinami vůbec,

Ve třetí části se jedná o bezpečnosti Černédo moře. Do Černého moře mohou vjížděti lodi mocností, které nemají území na pobřeží Černého moře, jenom když konají zdvořilostní návštěvu u některé mocnosti, která má území na pobřeží černomořském. Nesmí ovšem jíti o žádnou vyhrůžnou akci proti některé z těchto mocností. I v tomto případě nesmí jíti o lodi na zdvořilostní návštěvě, přesahující tonáž 28.000 tun.

Maršál Badoglio se vzdal úřadu místokrále habešského.

Ministerský předseda Mussolini přijal maršála Badoglio, který mu podal obšírnou zprávu o své činnosti jakožto místokrále habešského. Badoglio požádal Duceho, aby ho sprostil úřadu místokrále tak, aby se mohl neprodleně ujati opět své činnosti náčelníka ústředního generálního štábu.

zaslechl uděšený výkřik a zachytil letmým pohledem světle oděnou ženskou postavu, která nedaleko od něho prchala ke skupině stromů.

V prvé chvíli nemohl se dobře ohlédnouti, protože bylo třeba krotiti koně, který znepokojen a rozčilen přejížděl travnatou plochu, prostírající se mezi skupinami stromů. A snad by byl ani toho nedbal, protože v parku stále pracovaly dělnice na úpravě stezek, ale šlehlo mu hlavou, neublížil-li snad někomu, nebyla-li ta, která prchala, zasažena kopytem koně či nevyděsila-li se nenadálým skokem jezdce.

Sotva koně uspokojil a ke kroku ho donutil, otočil ho a vracel se v ono místo, kde zahlédl světlý šat. Zprvu nic nepostřehl, teprve když blíže přijížděl, spatřil jakési děvče, jež stojíc za pestrolistým jasanem, jako by se skrývalo.

„Nic se vám nestalo?“ volal, seskakuje s koně, jejž vedl za úzdu blíže k ní.

„Nic, milostpane,“ zněla ostýchavá odpověď a bílá tvář děvčete zalila se svěžím ruměncem.

„Lekl jsem se, když jsem vás spatřil utíkat,“ omlouval se, přicházeje až blízko k ní. „Teprve nyní mi napadá, jakou pošetilost jsem provedl, skákaje přes zeď. Byla jste

VÍTĚZSTVÍ LÁSKY.

ROMAN.

Napsal

BOHUMIL ZAHRADNÍK-BRODSKÝ.

Románová příloha
„HLASU VOLYNĚ“.
V Kvasilově 1936.

do výše, jezdec ještě hlouběji se naklonil k hlavě koňově a v okamžiku zmizeli oba divákům za zdí. Šafář stál s pootevřenými ústy, hloupě se rozhlédl a potom potřásl hlavou.

„Čert, učiněný čert,“ povídal, zhluboka vzdechnuv. „Jako pták zeď přeletí. Jak živ jsem něco takového neviděl.“

Ostatně ulehčeně se zasmáli a jako by oživli šťastným rozuzlením hrozící nehody, rozštěbetali se, povídajíce si o odvážném baronu Arturovi Vukotiči, který právě parkovní zeď přeskočil. Některý z hloučku dělníků dovolil si prohoditi, že možná odvážný jezdec leží za zdí v parku se zlomeným vazem, ale jeho náhled nevzbudil pozornosti, nikdo už nevěřil, že by potkala nehoda toho, kdo v jejich očích vzrostl na skutečného hrdinu. Mladé dělnice s rozsvětlenými zraky vypravovaly si, kdy mladého barona potkaly, na kterou z nich se podíval, co dělal a v čem se každé z nich zvláště líbí. Čeledínové poslouchali výklad nejmladšího druha, který byl vysloužilým vojákem, a teď u vědomí svých jezdeckých vědomostí široce rozkládal, jaké výborné jezdce na vojně poznal, jakých krkolomných kousků byl svědkem a že to, co mladý pan baron provedl, není dokonce nic zvláštního.

Baronu Arturovi ani ve snách nenapad-

lo, jaké pozornosti se těší. Jeho jezdecký výkon připadal mu zcela prostý, bylo mu jaksi potřebí utišiti svou krev projížďkou, při které by se on i jeho kůň hodně unavili. V domácnosti strýce, hraběte Dombovara, kterému zámek Červená patřil, bylo příliš ticho a nudno a jeho povaha potřebovala cosi, co by jeho krev uvedlo ve var a rozpálilo jeho nervy.

Hraběnka, jež byla sestrou jeho zemřelého otce, zbožňovala svého synovce a k vůli ní musil přijížděti ze svého sídla Ředhoře sem do Červené a trávil čas vlastně téměř stále u své tety, jež nemajíc sama dítek, přenesla všechnu lásku na Artura, netajíc se tím, že jednou synovec bude dědicem celého panství. I sám hrabě se s touto myšlenkou smířil. Jeho vzdálení příbuzní čekali sice na dědictví, ale dávajíce příliš najevo tuto touhu, vzbudili v něm nechuť, která se stupňovala, když dosti nešetrným způsobem projevovali rozhořčení nad návštěvami Arturovými a nelibost vůči hraběnce. Protože Artur nikdy neprozradil, že by si na Červenou dělal nároky, nebo dokonce na smrt svých příbuzných čekal, přiklonil hrabě k němu své srdce a v duchu již bylo o dědictví rozhodnuto.

Nemýlil se ve své domněnce, že Artur skutečně po dědictví netouží. Ani ho taková myšlenka nenapadla. Měl svůj majetek, pan-

I.

Jako vystřelená dělová koule letěl kůň po polní cestě. Každý sval jeho těla byl napjat, narůžovělé jeho chřípě se chvěly, proužek bílé pěny vroubil jeho tlamu a jeho oči svítily jak rozžhavená světla. Údery kopyt ve zrychleném tempu bily do cesty a vzdálenost k parkovní zdi každým okamžikem se zúžovala. Lidé pracující na poli bezděčně ustali v praci a dívali se za jezdcem, který se kolem nich v šílené rychlosti řítil. Kam jede? Cesta u zdi, která obkličovala park, končí a nezarazí-li včas koně, rozbijí si oba své hlavy o zeď.

„Zbláznil se," zahučel šafář na poli polohlasně, aby ho čeládka neslyšela. „Jako divoch je dokud sobě i koni hnáty nepřeláme."

Nemohl však odtrhnouti zraku od smělého jezdce a mimoděk vyňal dýmku z úst, když měla nastati obávaná katastrofa.

Teď dojížděl jezdec ke zdi, maličko se přikrčil, pevněji úzdu přitáhl, táhle ostře hvízdl a než se diváci nadáli, vznesl se kůň

ství Ředhoř. Bylo sice dosti značným dluhem obtíženo, ale při skrovných požadavcích netížily ho závazky. Renta, kterou mu po zaplacení úroků a běžných výlohách vrchní správce z Ředhoře posílal, stačila k tomu, aby si na nějaký měsíc vyjel do hlavního města, aby si mohl vydržovati několik dobrých koní a aby se poveselil honbou. Jsa jinak střídmý, nepociťoval nikdy nedostatku peněz, a to právě hraběte těšilo, že nikdy ani přímo, ani nepřímo nedožadoval se peněžitých dárků.

Bývalo to hraběti často dost podivné, že Artur, kterého považoval za divokého a nezkroceného, nežádá peněz, neutrácí, nemá žádných tak zvaných čestných dluhů z karet, dostihů a sázek. Sám v mládí býval lehkomyslnější a dobře se pamatoval, jak často se přihazívalo, že tonul v nesnázích, z nichž dost těžce si pomáhal a v nichž obyčejně jeho matka byla útočištěm. Snad by byl dokonce rád viděl, kdyby byl někdy mohl přijíti na stopu nějakému zahýření Arturovu a kdyby se byl tento k němu o pomoc obrátil. Byl by mohl uplatniti některé z připravených kázání o propasti, do které se řítí, nebo by byl mohl hraběnčino nadšení pro synovce ochladiti. Ale, jak už bylo řečeno, Artur přes veškerou svou lehkomyslnost a div kost žil

jako by nikdy peněz nepotřeboval.

Nemaje nic jiného, co by mu vytýkal, aspoň stále prorokoval, že Artura jednou potká neštěstí při jeho nesmyslném způsobu jezdeckém. Věděl, že tím hraběnku leká, že kdykoliv. Artur si bude chtíti ven vyjeti, vyslechne od své tety různá napomenutí a výstrahy, které Artura očividně mrzely a po nichž obvykle odjížděl někam s ranou od zámku, kde s dvojnásobnou odvahou svého koně k šílenému letu a skokům pobízel. Někdy byl už rozhodnut, že svůj pobyt v Červené zkrátí a do Ředhoře se vrátí, ale bylo mu líto tetu zarmoutiti. Na vyjížďce se jeho roztrpčení uklidnilo a když seskakoval se zpěněného koně, cítil sladké uspokojení.

Včera teta déle než jindy ho kárala, že pozdě do večera byl v sedle a že se vrátil celý bledý a unavený. Mlčel, ale dnes odpoledne vytratil se ze zámku a jeho oblíbený kůň, jako by cítil potřebu pánovu, vzepjal se, sotva naň dosedl a už s větrem o závod projížděli po polních cestách a mezích.

Přeskočení parkovní zdi bylo jaksi zakončením vyjížďky. S tichou rozkoší díval se na hlavu koňovu, když se s ním vznesl přes zeď a nadlehčiv se v třemenech, pozoroval doskok koňův. Právě když kůň doskočil a zachvěv se na těle učinil několik ještě skoků,

Nákladem družstevní tiskárny v Kvasilově.

Mussolini vyslovil s tím souhlas a oznámil Badogliovi, že ho panovník jmenoval vévodou habešským. Na návrh ministerského předsedy král a císař jmenoval maršála Grazianiho habešským místokrálem.

Republikánský kandidát na presidenta v USA.

V republikánském konventu USA. jednalo se o programu pro nastávající presidentskou volbu. Program: Ochranná cla pro zemědělství a průmysl, úsporná opatření a vyrovnaný rozpočet. Kandidátem byl nominován Landon.

Oblíbený americký farář Coughlin kandidátem presidentsví.

Volební kampaň presidentská zaznamenává novinku. Známý farář Coughlin, který používá vlastní rozhlasové stanice k šíření svých názorů sdělil, že v pátek přednese řeč, která bude rozhlasem přenášena všemi americkými vysílačkami. V této řeči ohlásí svou kandidaturu na presidentský úřad. Stává se tedy vedle presidenta Roosevelta a republikánského kandidáta Landona třetím kandidátem na nejvyšší úřad ve Spojených státech. Farář Coughlin jest vůdcem „Národního svazu pro sociální spravedlnost“, který čítá celkem 10 milionů členů. Tento svaz se spojil podle zprávy z Chicaga s přívženci senátora Townseuda a s „Svazem pro rozdělení blahobytu“, který založil, jak známo, zavražděný senátor státu Louisiana Long. V celku čítají takto spojené svazy 20 až 25 milionů příslušníků. Jejich společný program je boj proti kapitalistům z Wallstreetu, zestátnění všech velkých bohatství, bank, úvěrních a měnových ústavů.

Nepřátelství v Číně bylo už zahájeno.

Podle zpráv čínských pramenů bylo na jihu zahájeno nepřátelství. Vládní vojska prý obsadila Leian, na jih od města Hενčau a jižní armáda se stáhla mezi Leian a Čančou

Podle některých známek ústřední vláda se náhle rozhodla k ofensivnímu postupu a nařídila některým vojenským oddílům postup na Henčau.

Všichni členové milice z Kvansi a Kvantunu byli zavoláni pod prapory, mladší ročníky dostaly upozornění, aby byly připraveny k odjezdu na frontu. Ženy vstupují do vojenských služeb jako ošetřovatelky. V Bocca Tigris' která chrání ústí řeky Pearl, je t velmi rušno. Jest tam ze všech stran dovážen válečný, materiál a zesilována opevnění pro případ, že by nankinská vláda vyslala válečné lodi, aby bombordovaly Kanton.

Proslýchá se, že nankintá vláda požádala cizí mocnosti, aby Kantonu neprodávaly válečný materiál. Misionáři byli upozorněni, aby opustili provincii Kansu, protože komunisté v provincii Šansi využívají rozporů mezi Nankinem a Kantonem a hromadně vtikají do Kansu.

Poměr japonsko-ruský.

V těchto dnech došlo několik odpovědí na některé japonské dotazy v Moskvě, z nichž je zřejmo, že sovětská vláda japonské požadavky odmítá. Odpověď se týká především návrhu na vytvoření 50 km. pásma, jež mělo být prohlášeno neutrálním po celé délce mandžursko-mongolských hranic. Zamítnutí se však dostává návrhu, aby sovětská vláda odvolala valnou část ochranných oddílů nejen z prostoru mongolské republiky, ale i z prostoru vlastního sovětského Svazu.

Radikální vojenské kruhy znovu žádají, aby bylo proti Sovětš. Svazu zakročeno a aby byla uspořádána výprava na území Mongolska. Avšak tyto požadavky jsou z vládních kruhů považovány zatím za neuskutečnitelné poněvadž by znamenaly okamžitý a rozsáhlý válečný konfikt, který by japonské vládě vzhledem k situaci v jižní Číně přišel velmi nevhod.

Do Mandžuska jsou však dopravovány spěšně oddíly, silně vyzbrojené, nehledě k motorisovaným jednotkám a dělostřelectvu.

Zahraniční diplomaté, přidělení v Tokiu, sledují situaci pozorně a usuzují, že nadešlo nejnebezpečnější období ve vztazích sovětsko-japonských.

Nová belgická vláda.

Druhý kabinet van Zeelandův je téměř úplně sestaven a představen králi. Van Zeeland bude ministerským předsedou bez portefeuille, Vandervelde místopředsedou vlády a min. veřejného zdravotnictví, posl. Paul Henry Spaak ministrem zahraničních věcí, posl. Merlot min. financí, novinář Julius Hoste (flámský liberál, není členem parlamentu) ministrem vyučování, gen. Denis min. národní obrany. V této nové kombinaci jest 6 socialistů, 5 katolíků, počítaje v to van Zeelanda, 3 liberálové a 1 generál.

Stávka horníků a kovodělníků v Belgii.

Počet stávkujících horníků a kovodělníků v Belgii se odhaduje na 200.000 osob. Výtržnosti jsou hlášeny toliko z Lutychu, kde stávkující zabraňovali dělníkům v některých kovoprůmyslových továrnách v přístupu do práce.

Výbuch ve skladišti nábojů v Lotyšsku.

16. června nastal v okolí Tallinu prudký výbuch. V laboratoři skladiště nábojů byla vyprazdňována námořní mina, která vybuchla. Výbuchem bylo zničeno také několik skladišť nábojů. Výbuch byl tak prudký, že byla v okruhu 4 km. rozbita okna. 60 osob, mezi nimiž je mnoho důstojníků, při výbuchu zahynulo. President republiky a velitel branné moci se odebrali ihned na místo neštěstí.

Výtržnosti v Palestině neustávají.

Palestinský tisk přijal s uspokojením energická opatření s britské strany a zejména nový trestní zákon. Tlupy Arabů však neustávají útočiti na silnice a železnice. Hlásí se také několik nových útoků proti židovským koloniím v rozličných částech země. Vojenské oddíly se starají všude o udržení pořádku.

Ve velkém nájemném domě v Haifě, ve kterém bydlí několik britských rodin, nastal v neděli prudký výbuch. Byl zatčen jistý Arab pro podezření, že je původcem tohoto pumového útoku. Podle nového zákona o sabotáži bude patrně odsouzen k trestu smrti.

Hrozná housenčí katasrofa v severním Onatariu (Kanada).

Egyptská rána, která kdys patřila (vedle kobylek) podle Písma k nejstrašlivějším a ne horším, postihla náhle celou severní část státu Ontario tím, že na ploše 8000 čtverečních mil objevily se biliony a biliony housenek, které pokryly pole, luka, zahrady i všecky pozemní plochy. Kraj na sever od města Sudbury je naprosto zpustošený a proměněn v poušť.

Housenky se objevily najednou na všem i na vyschlé holé zemi, jako by se byly snesly s oblak. Jsou místa nesmírně rozlehlá, kde je housenek tolik vysoko, že země se zdá živě pohybuje a poléžá ku předu.

Pokryta jsou jimi i města, jejich střechy i zahrady, vše, co poskytlo této havěti místečko k zachycení. Stromy jsou dohola ožrány, osení zmizelo s polí. Celý kraj je proměněn v poušť. Cesty jsou zavaleny miliardami housenčích těl, tak že doprava naprosto uvázla. Housenek jsou plné železniční koleje, tak že klouzají i vlaky. I zde se na mnoha místech přestalo jezdít.

Dobrý stav obilí v Maďarsku.

Dle úředních statistických zpráv slibují zemědělské plodiny dobrou sklizeň, pouze bylo by třeba, aby dosavadní studené a deštivé počasí ustalo. U pšenice lze očekávati výsledek dobrý, střední a prostředně dobrý, u žita, ječmene a ovsa dobrý, střední.

Ženská hlídka.

Důležitá pravidla pro výchovu dětí.

Jeden z časopisů, usilující ch o prohloubení spolupráce rodičů s učiteli, lékaři, se sociálními pracovníky a j. při výchově dětí („Rodiče a škola“), otiskl před časem krásná americká pravidla pro výchovu dětí. Vyjímáme některá:

Cvičte jistotu, rovnováhu a klid ve styku se svým dítětem!

Nedejte se nikdy unést hněvem. Nehubujte!

Nebijte! Pozorujte raději jiné, kteří vychovávají bez bití, a snažte se je napodobit!

Nenuťte a nedonucujte! Nepotlačujte přirozené žádosti dětí!

Důvěřujte svému dítěti! Každé dítě má důvod pro to, cokoliv žádá; snažte se poznati tento důvod!

Pěstujte dětskou sebedůvěru!

Hleďte, aby jeho práce, hra i odpočinek byly v rovnováze!

Umožněte dítěti přirozenou hru; doma dělané a nenákladné hračky jsou nejlepší!

Veďte a vysvětlujte, neporoučejte!

Uvědomte si, že některé tělesné a duševní vady jsou nevyléčitelné!

Zkuste, abyste rozuměli nebo aspoň pochopili hledisko svého dítěte; ono nemusí vždy rozumět hledisku vašemu!

Nechtějte, aby se vaše dítě „ukazovalo“!

Nemyslete si, že vaše dítě má být vaší vlastní kopií! Nezapomeňte, že každá lidská bytost má právo na život po svém!

Nepředpokládejte, že dítě vždy jen lže, když povolí jen přirozené představivosti!

Nestrašte nikdy a za žádných okolností! Své hrozby skoro nikdy nesplníte!

Nemějte se omylům dětí!

Nežádejte od dětí nerozumných věcí!

V těchto několika radách a příkazech je obsažena vlastně skoro celá nauka o správné výchově. Zamysleme se nad nimi, srovnejme je s dosavadním jednáním, řiďme se jimi vždy a všude. Důsledně!

FMV.

Různé zprávy.

Nová krytina.

Nový stavební materiál je ocel stmelená s asbestem. Přichází na trh jako ocelový plech s vrstvou asbestových vláken. Je trvanlivý a levný, dobře isoluje teplo a zvuk a neshoří. Asbestová vrstvá se upevňuje na ocelový plech olovem. Poolověný plech se za horka slisuje s vrstvou asbestu a ten se zachytí dobře na plechu v olověném povlaku částečně roztopeném a vznikne deska lehká, tenká a užitečná. Pokusné stavby z tohoto materialu, kde ocelový plech byl ještě zlepšen přísadou mědi, aby vzdoroval korosi, se výborně osvědčily.

Červen je prý měsíc žen.

Nesporně si vybraly tedy ženy nejpestřejší měsíc z celého roku. Předně je červen měsíc růží, jejich vůně se šíří vůkol a pro nic za nic není nazvána růže královnou květin. Avšak i jinou květenou hýří příroda v červnu. V severských krajích byl dříve pojmenován červen měsícem středního léta. V červnu se vlastně pojí jaro s létem, slunce dostupuje svého nejvyššího bodu, takže máme v červnu též nejdelší dny v roce. Pozdější latinské pojmenování měsíce je původu římského a vztahuje se na prvního římského konsula Junia Bruta. Avšak pravděpodobně pochází latinské pojmenování měsíce června od bohyně „Juno“, ochránkyně žen, a proto prý je červen měsícem žen. Proto prý také ženy, narozené v červnu mají určité přednosti, podle staré víry asi zásluhou své božské ochránkyně. A jaké jsou tyto vyvolené bohyně Juno? Bez chyby není ovšem nic na světě a aby ženy, rozené v červnu, v měsíci žen, nebyly opravdové bohyně a nedělaly konkurenci své ochránkyni bohyni Juno, nemohou býti zřejmě též bez chyby. Říkává se: Bližší košile — než kabát“. Na to pamatovala asi bohyně Juno a postarala se přece svým vyvoleným o chybu, aby se od ní přec jen lišily. Avšak kromě této jedné chyby jim snad bohatě dopřála jiných předností. Červnové ženy jsou snad poněkud v lásce nestálé a to prý je jejich chyba. Zato jsou prý velmi duchaplné — ale to není také žádná přednost — příjemného zevnějšku, bystrého postřehu přičinlivé, rázné, pilné a uplatňují své názory a plány. Vynikají duchaplností a pohotovosti nad muže a podmaňují si je i tím, že jsou prý vášnivými milenkami. Muži prý se do nich zamilují tak, že je milují po celý život a utonou v lásce — jako v slepé uličce. A největší výhodou červnových žen snad je, že se muži na ně nehněvají, ani když je tyto červnové ženy opouštějí, když jsou jim nevěrné, nýbrž zůstávají i dále, když ne milenci, tedy jejich dobrými kamarády. Proto jsou prý červnové ženy poměrně zhýčkané, nervosní a těkavé, ale jinak se snad dobře uplatňují a rozumějí životu. Sentimentální nebývají, aspoň ne dlouho. A milují prý nikoli řeči, ale skutky. Muži, rození v červnu, podléhají prý příliš ženám a v manželství bývají pod jejich nadvládou nebo jak se říkává, pod pantoflem.

Hospodářský zpravodaj.

Jak zmírniti následky živelních pohrom na polních kulturách.

Hrůzovláda živlů za 1 hodinu zmařila celoroční námahu tisíců pracovníků zemědělských, zničila výsledky mnohaletého pěstění stromů ovocných a lesních.

Zabrániti řádění dravých živlů, když se rozběsní plnou silou, jest nemožností. Zde zbývá pouze jedné účinné opatření: zmírniti utrpěnou škodu spravedlivým veřejním živelním pojištěním.

Škoda zůstává, i když polí se zničenou kulturou použije se ke druhé setbě. Práce, semeno a často i hnojivo jest ztraceno. Jest však účelno zpustošená pole hned obdělati a osíti, aby se zabránilo dalším škodám zaplavelením a přeschnutím pozemku.

Nejčastěji se naseje nějaká pícnina, zpravidlá směska.

Malé plochy, zanesené nánosem, vylepšíme po př. nějakou zeleninou, vodnicí či pod. Při okopaninách jest možno někdy řádky motyčkou uvolniti a zjednati přístup vzduchu.

Jestliže z jakýchkoliv důvodů nemíníme seti pícninu, zasejme nějaké levné zelené hnojení, které na podzim posečeme a zaořeme.

Kde úroda byla nadobro zničena a zcela jest vyloučena možnost sklizně jakékoli a nebude lze již osíti pícninou či jinou plodinou, ať už z nedostatku osiva či pro brzkou podzimní setbu, nenechávejme pole ležeti ladem, nýbrž lehce je podmítněme a uvláčejme, abychom nakypřili nejvrchnější vrstvu. Jestliže zatím podmítka přeschne, jest účelno před vláčením lehce ji uvaliti. Rozdrobená vrstva ochraní v letních žárech půdu před vysycháním a v deštích lépe zadrží vláhu. Touto podmítkou, řádně rozdrobenou, ochráníme půdu, rozhojníme zásoby spodní vody, ulehčíme si podzimní orbu a zabezpečíme vláhu v půdě pro podzimní osev. Jestliže by se později vytvořil silný škraloup a půda vysychala, obnovme drobtovitost vrchní vrstvy vláčením, mělkým kypřením kultivátory, po př. za sucha lehkým uválením.

Varujme se však v létě hluboce orati, protože bychom půdu nebezpečně vysušovali.

Vichřice a průtrže neničí vždy úrodu na 100%. Avšak již pouhé povalení obilí postačí, aby způsobeny byly zemědělství veliké ztráty.

Polehnuté obilí se vyvíjí hůře a dává špatné zrno i slámu. Ztráty výdrolem jsou značnější. Dopře to uvidíme po vzrů tu výdrolu na mělce podmítnutém poli, anebo v jeteli.

Také se hůře vyvíjí jetel pod polehlým obilím, po př. může býti úplně udušen, a po sklizni místo jetele rozbují se nám plevel. Na přísev jetele možno pomýšleti pouze za počasí příznivého, vlhkého a možno-li přísev prové ti hned po žatvě. Přisévati jetel pozdě, anebo za sucha, znamená vyhoditi semeno.

Prosívati prázdná místa v jeteli na jeře rozličnými směskami jest značný a mnohdy marný náklad.

Sklizeň polehlého obilí jest pracná a drahá. Stroje mohou pracovati jen v určitém směru. Mnohdy se může sekati jen po jedné straně a mnoho času se projezdí, ačkoli i tak se často useká mnoho klasů. Práce postupují volněji a snáze nás může překvapiti počasí nepříznivé.

Velkým živelním pohromám se neubráníme. Avšak pokusme se aspoň odvraceti poléhání, poněvadž i tím samým už trpíme ztráty veliké.

Projdeme-li svá pole a prohlédneme-li dobře svoje porosty, shledáme, že stupeň polehnutí není stejný. Uvažujme, co bylo příčinou a zařiďme se podle skušeností z dnešní katastrofy pro budoucnost. Čerpejme poučení ze svých škod.

Jest všeobecně známo, že porosty jednostranně přehnojené dusíkem poléhají snadno. Přihnojování draslem fosforem a vápnem utužuje stéblo a činí odolnějším.

Tak na př. na jedné polovině pole po stejné plodině, ale při bohatším pohnojení fosforečným hnojivem, pšenice dobře obstála, zatím co sousední silně polehla.

Na odolnost proti poléhání působí mohutně hustota setby. Husté setí má v zápětí rychlý vzrůst, avšak stébla tenkého. Rostliny se snaží vzájemně se předhoniti, aby si uhájily přístup slunce. Staví hlavně do výšky, ne do šíře. Zvláště na souvratích, kde se musí přesívati, nejdříve obilí lehá. Stalo by za to hned po vzejití uvolniti

motyčkou hustá místa na souvratích, kde se řádky kříží, nebo vhodně uvláčeti.

Po živelních pohromách, kdy povaleno bylo obilí na celém poli, okrajový-úzký pás na sluneční straně zpravidla stojí zpříma, jako ochranná zeď. Stébla byla až k zemi dobře ozařována sluncem, tím zmohutněla a odolala nárazu deště i větru. Řídka setba pomáhá přístupu slunce ke spodní části stébla i uvnitř pole, zvlaště, když seli jsme od severu k jihu, aby slunce mohlo dobře vnikati do řádků.

V našich krajích jest v oblibě setba hustá z obavy před špatným vzcházením a před chorobami.

Proti poléhání působí příznivě i hluboká orba. V půdách mělce oraných nemůže kořání pronikati dobře do hloubky, houstné nadměrně v tenké vrchní vrstvě půdní, ubírá si vzájemně výživu a chřadne. Rostliny v půdách mělce oraných trpí podvýživou, jsou neduživé, nezdravé, chabé, jak už barva porostu prozrazuje. V půdách preoraných do hloubky kořání se lépe rozkládá a nalézá více výživných látek i lépe dýchá. Rostliny jsou zdravé a dobře živené.

Schrnuji: Zdravá a silná rostlina odolává vichru a dešti, neduživé podléha snadno. Pečujme o zdravý vzrůst svých rostlin! Zvýšíme odolnost rostlin a sobě výnos!

V boji proti dravým živlům jsme bezmocni. Ale přes to se nevzdáme bez boje. Učiníme vše, co jest v lidských silách, abychom zmírnili škody!

CENY OBILÍ.

Záznam 16.VI. soukromého obchodu— zač kupuje.

Žito	zl.	2.00	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„	3.45	„
Ječmen	„	2.00	„
Oves	„	2.00	„
Hrečka	„	.—	„
Proso	„	.—	„
Řepák	„	6.50	„
Hrách	„	.—	„
Fasole	„	.—	„
Mák	„	9.00	
Jetel	„	130—160.00	za 100 kg.

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru
— „SAKURA“. —
Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Máje 149

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:

Semena: burákové, mrkev krmná a lucen —

Hnojiva umělá:

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výroby akc. společn. „Eksplotacja soli potasowej“ Lwów pl. c Smolki č. 5.
Superfosfat — Zjednoczenie Fabryk Superfosfatowych w Polsce, Warszawa Kredytowa 4.
Dusikatá hnojiva a supertomasina výroby stát. továren dusikatých látek w Mościcach i Chorzowie.

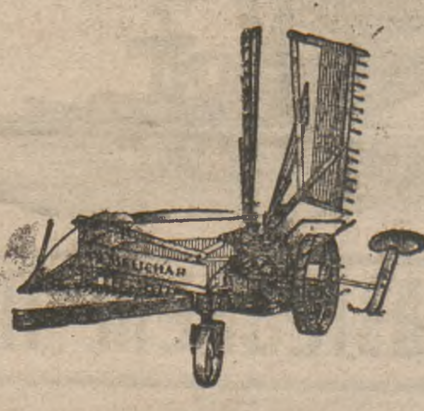
Hospodářské stroje:

Pluhy, kultivátory, orig. „BÄCHER“, a také UNIA dříve „WIENTZKI“, kruhadla orig. „BOREK“.
Triery „PFÖNIX“. Čisticí mlýnky orig. „EXNER — KAUB“.
Secí stroje lžičkové a trýbkové různých velikosti i kombinované, výrobek světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

a také ŽACÍ STROJE s olejovou lázní neb obyčejné.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG,
MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Volkov, u p. V. Mráčka, Zdolbunov, u pp. Jar. Otmara a V. Kloučka; Luck, ul. Piłsudskiego 65. Dům V. Zemana.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/48 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.